

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Ideological

مسائل ایدئولوژیک

سید ملک - اتریش

۰۱ اگست ۲۰۲۱

سید ملک

بحثی برمسأله خیر و شر

تبادل نظر دوستانه بامحترم آقای مهر که وضع افغانستان را ناشی از قهر خدا می دانند دیدگاه من

بالبراز تشکر از دوستان محترم، درمورد نظر محترم آقای "هدایت الله مهر" که عامل بدبختی کشور راقهر خدا دانسته اند، ابتداء باید گفت درمورد خدا خیلی حرف است درصورت لزوم می توانند به نوشته ام زیر عنوان سه تیوری درمورد خدا مراجعه نمایند

ثانیاً غیرممکن است که از خداوند شر صادر شود. به قول افلاطون خدا منبع خیر است و از آن شر صادر نمی شود. اگر تعبیر اشتباه آمیز از مؤمن به مسلمانان یعنی خیر و شر را از طرف خدا بدانیم باید صراحتاً بگویم که متکلمین عیسوی در توضیحات دینی یعنی علم کلام دست بالارادارند باین که دین اسلام قوی تر از عیسویت است. مثلاً:

سن توماس داگون یا سنت اگوستین درمورد صدور شر از خدا دلیل قوی تر دارد. یکی از این دومی گویند شر از خدا شر تادیبی است مثلاً دندان درد می شوید این شر است و این درد دندان به خاطر اینست که هرچه زودتر به تداوی آن اقدام کنید. یعنی شر شر هرگز از خدائی که اگر باشد صادر نمی شود مثلاً جنایت قتل و... هیچ گونه اثر خدائی نداشته و درقرآن هم آیتی صریح قرآن وجود دارد که از خدا جز خیر بر نمی خزد و شر ناشی از اعمال خودشماسست و البته اگر انبوه یادداشت هایم را بیالم آیت قرآن را می یابم.

درمورد این که نوشته اید اگر عقب ماندگی جامعه مطرح است. افرادی که از خارج به وطن آمده اند نیز خیانت کرده اند باید احترامانه بنویسم: دزدی که با چراغ اید گزیده تر برد کالا...

علمیت، ثروت و قدرت معیار اند نه ملاک. تحصیل ملاک نیست معیار است یعنی ملاک با معیار فرق دارد.

به ادامه بحث در مورد خیر و شر و جوابیه دوستان به خصوص که یک دوست محترم نوشته اند: ذلت و عزت از طرف خداست.

البته من این را به کسانی نوشتم که به خدا عقیده و دیدگاه اسلامی دارند والا:

برو سعیدیا دست و دفتر بشوی به راهی که پایان ندارد میوی

اسلام هم در بین سه هزار و چهار صد دین که در تاریخ بشریت ثبت است یکی از آنهاست به هر صورت دیدگاه من: محترم ولی زاده گرامی، آیت متذکره تعزمن تشاء وتدل من تشاء (سوره آل عمران- آیت ۲۶) یعنی خداوند ذلت می دهد و عزت می دهد در قرآن آمده و متوجه کسانی است که به متن قرآن ایمان دارند و ایمان عبارت از تحقق عقیده در عمل است یعنی سرنوشت کسانی را خدا به دست می گیرد که فرمان آن را در عملی می کنند. مثلاً شما سه غلام دارید یک غلام تمام اوامر شمارا اجراء می کند شما تمام سرنوشتش را تنظیم می نمائید. غلام دوم اطاعت شما که همان نماز است اجراء می کند اما اعمالش به دستورات شما هماهنگ نیست و غلام سوم نه عبادت می کند و نه اوامر شمارا به جای می آورد شما هیچ به سرنوشتش دلچسپی نمی گیرید اما چون هر سه غلام شما اند روزی برایشان می دهید.

11